

Váradí József

(Székely népballada)

Tüzet fúj a pej paripa,
Ügy vágat a tisztt úr rajta.
— „Hová megyen hadnagy uram? —
— „Lovagolok, édes fiam!“ —
— „Ez sem igaz hadnagy uram,
Aki megyen lovagolni,
Egy-két legényt viszen az csak.
Itt pedig van tizenkettő,
Ki kijedet kíséreti“ —
— „Egy pajtásom bújdokol itt,
Azt indultam megkeresni.
Nagyot vétett urak ellen,
De én hozom a kegyelmet.
Nem tudod-e, merre leve?
Váradí az igaz neve“ —
— „Hogyne tudnám, hogyne tudnám!
Ott a falu felső végén
Lakik az ő violája,
Leghamarább ott találja“ —
Pásztorlegény úton marad,
Hadnagy uram továbbhalad.
A kicsi ház ott fejezlik,
Abba lakik Rófajiné,
A Váradí szeretője,
Most is ott vagyon mellette.

— „Szép jó estét, Rófajiné!“ —
— „Adjon Isten, vitéz uram!“ —
— „Udvarodon van-e vállu?
Ihatnék a kis pejlovam“ —
— „Ha ihatnék, megítatom,
Ha ehetnék, abrakolor
Megy a hadnagy a sz...oa,
Váradit ott megtalálja.
— „Add meg magad, te gazember!“
A katonák megrohanják,
Kezét-lábát megvasazzák.

Hát ez a fa miféle fa?
Hogy egy betű sincsen rajta.
Ez a fa biz' afféle fa;
Váradit akasszák rajta.

Ifjak, lányok ügyeljete!
A németnek ne higyjete!
Mert a német csúffá teszen,
Akasztófa alá viszen.